

Aantooning" (van V. d. B.) — „Kort bewijs, dat op de afsterving, voorgevallen in een klein getal personen van zeekeren ouderdom, geenszins een generale reegel van levenskracht voor andere te fundeeren is" (van K.) — „Tweede Vervolg" (van V.

d. B.) en in 1740 „Observatien waarin voornamentlijk getoond word wat is Gelijkzijdigheid, dewelke verricht wordt in alle Calculatien, die tot voorwerp hebben de Probable Levenskracht van personen van eenigen voorgestelden ouderdom" enz. Ook Struyck moest het ontgelden en zoo richtte Kersseboom tegen dezen in 1740 een scherp geschrift, getiteld: „Eenige Aanmerkingen op de Gissingen over den staat van het menschelijk Geslacht, uitrekening van de Lijfrentenen'tAanhangsel op beide door Nicolaas Struyck." In de jaren 1738 en 1742 verschenen van Kersseboom's hand eenige geschriften over de bevolking van Holland en West-Friesland, welke hij in 1748 opnieuw

uitgaf onder den den titel: „Proeven van politique rekenkunde." Hoeveel er ook op Kersseboom is aan te merken als een te heftig en vaak onbillijk polemiker en hoezeer zijn wijze van redeneeren dikwijls moet worden afgekeurd, toch is hij door deze „Proeve" beroemd geworden, want daarin geeft hij de

Ter Oprichtinge van de Weduwenbeurzen in 't jaar 1749.

Voorkomende bij een lofdicht in de Nederlandsche Jaarboeken.